

۲۰۲۱/۱۰/۲۳

احسان الله مایار

یاد از همصنفي عزیزم عبدالله برشنا

دو روز قبل با دوست مهربان ما انجنیر فرید از طریق سکایپ تماس گرفتیم تا مشکل کمپیوترم را رفع نماید و راه مرا در دنیای مغلط آن باز نماید. ممنون از لطفش که این مشکل حل شد. در وقفه های بین کار ضمنی از وی پرسیدم در شهریکه، کارلسروه، زندگی میکند، عبدالله برشنا را می شناسد، زیرا مدت ها است از وی احوال ندارم. فرید جان بعد از آنکه اطمینان حاصل کرد که با عبدالله برشنا آشنائی و دوستی دارم خبر ناخوشی را از زبانش شنیدم که عبدالله آن مرد فرهیخته و وطندوست در جهان ما زنده ها وجود ندارد و به دیار ابدی به رحمت حق پیوسته است.

یکی و یک بار خود را با مرحوم عبدالله در صنف مشترک ما در مکتب نجات دیدم که معلمین گرامی ما، مولانا عبدالحق خان، محمد نبی خان، نجفعلی خان نباتی، حسنعلی خان، عبیدالله خان و دیگران می آمدند درس میدادند، امتحان می گرفتند و عبدالله برشنا و یا غنی غوثی یکی از آنها اول نمره های ما بودند. عبدالله برای ادامه درس به آلمان غربی رفت و بنده در سال ۱۹۵۳ نیز آنجا رفتم و در شهر مونتشن یک عده از همصنفي ها را دوباره دیدم. صمد آصفی انسان نیک و عزیزی بود که وی را در آنجا دیدم و ضمن صحبت و یاد صنف و همصنفي ها برایم گفت بیا که برویم عبدالله را ببینیم وی در نزدیک استیشن ریل در یک تعمیر کار میکند.

هر دو رفتیم و بالای یک تعمیر عبدالله را دیدیم که کلاه سفید مخصوص کارگران بسر دارد و با صدای صمد

متوجه شد که من هم پائین تعمیر هستم.

وی آمد و با تبسم مخصوص و ملیحش

"بغل کشی" نمودیم و از دیدار یک دیگر

خوش شدیم.

سال ها سپری شد، همه به وطن برگشتیم

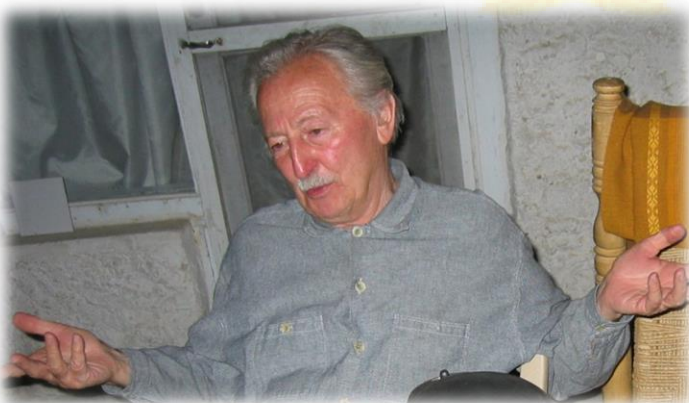
تا به خاک خود و مردم آزاده خود خدمت

کنیم و تا توان داشتیم، کردیم.

طوفانی بالای خاک و مردم ما نازل شد

کسانیکه توان داشتند آن وطن عزیز و

مردم نجیب خود را ترک کردند و تیت و

عبدالله برشنا، سال ۲۰۰۷ در کابل (ممنون از انجنیر فرید با ارسال این عکس)

پاشان شدند، یکی در اروپا دیگری در امریکا، بهتر و جامعتر بگویم در همه جهان مهاجر افغان وجود دارد.

امروز ما به آن خاک و وطنی که داشتیم مینازیم لیک به دیدارش اطمینان نداریم، انتظار سرنوشت و آینده مکتوم خود را داریم.

عبدالله عزیز ما که به دیار ابدی سفر نموده ای از بارگاه الهی مکان ابدی ترا سبز و خرم و روان پاک ترا خوش و خندان التجاء می کنم.

تو مانند پدر محترمت، استاد و مدیر گرامی ما عبدالغفور برشنا از جمله شخصیت های نیک و خدمتکار حقیقی افغانستان بودی و هستی که نشانه های دست و علم مهندسی تو در ساختمان های مدرن افغانستان پایدار مانده است.

به همسر عزیزت بی بی شیما و بازماندگان تو از ته دل تسلیت میدهم و تو آرام باشی همصنفی نیکویم.

برای مطالب دیگر احسان الله مایار روی عکس کلیک کنید

